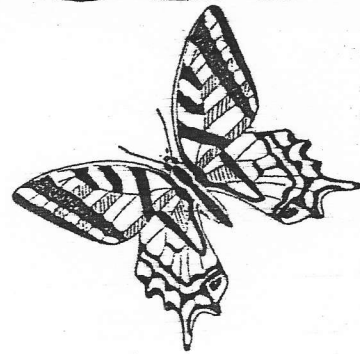

OBSAH:

Slovo starosty obce
Setkání rodáků a přátel obce Veselice
Chatová osada u lesa křížánek
Rozvoj drobného ovocnářství v ČR
Zamyšlení nad historií vlastnických vztahů v zemědělství
Dětská mikulášská zábava na Veselici
Dětský maskarní karneval na Veselici
Informace o činnosti Zemědělské akc. spol. Březno
Kronika obce Veselice / za prvé pololetí 1997 /
Sdělení redakce Zpravodaje

11

ČERVEN 1997

Vážení přátelé!

Dovolte mi, abych Vás za celou Veselici co nejdříve přivítal. Vítám všechny tetičky a strýce, sestřenice i bratrance, bývalé spolužáky, kamarády a kamarádky. Vítám Vás mezi námi a přeji Vám, abyste se hezky pobavili, vzpomínali na své mládí, zkrátka, abyste se tu mezi námi cítili dobře.

Ani se nechce věřit, že tomu jsou již celé tři roky, kdy se konalo první setkání veselických rodáků a přátel. Na toto setkání rádi vzpomínáme, a věříme, že i Vám se to tenkrát líbilo. příští rok budeme na Veselici oslavovat sté výročí založení hasičského sboru. Byly zde návrhy spojit tuto oslavu se setkáním rodáků. Uvědomili jsme si však, že při hasičské parádě bude málo času, nemohli bychom se Vám plně věnovat a tak jsme se rozhodli pro samostatné letošní setkání. Jsme rádi, že jste v takovém počtu přijeli a že jste na Veselici nezapomněli. Asi by se patřilo, abych Vám pověděl něco o uplynulých třech veselických letech. Protože ale zřejmě všichni čtete veselický Zpravodaj, budu mít toto povídání usnadněné. V listopadu 1994 začalo pracovat nové obecní zastupitelstvo. Dalo by se říci staronové.

Místostarostou je František Bucek, hospodářkou Marcela Šafránková. Ve stavební komisi jsou Miloslav Bulíř a Josef Rýdl. O zápisy se stará František Pažout ml. a Pavel Cidlina ml.

Veselice má 108 stálých obyvatel. K obci patří 20 rekreačních chalup a 12 chat. Obecní zastupitelstvo se staralo o to, aby si Veselice zachovala všechny životní důležité funkce a aby její rozvoj vytvářel další perspektivy pro mládež a děti. Za poslední 3 roky se ve veselických rodinách narodilo 6 dětí. A právě pro ně a také pro ty, které se teprve narodí se snažíme řešit obecní záležitosti tak, aby Veselice zůstala Veselici.

Zmíním se alespoň o tom podstatném:

1. Obecní vodovod

Řadu složitých jednání máme za sebou, několik svízelných jednání nás čeká. Je schválen prováděcí projekt a máme finanční krytí pro zahajovací práce. Vyskytly se potíže při uvolňování pozemků pro výkopy a při výkupu parcely pro výstavbu vodojemu. Opakuje se historie, kterou jste četli ve Zpravodaji. Kdy jeden tvrdohlavý veselický sedlák dokázal ve dvacátých letech odsunout výstavbu silnice na Veselici o celý jeden rok. Já se ocitám v podobné situaci jako tehdejší starosta František Matoušek.

2. Doprava

Dopravní obslužnost obce je zajišťována obecními dotacemi firmě MĚDOMA - / pro malý autobus /. Obec je touto firmou tlačena k řešení dalších zástupných problémů. / Ubytování

ukrajinského řidiče, nebo v poslední době k poskytnutí půjčky na nákup nového autobusu. / Doprava dospělých do zaměstnání a dětí ze školy je tedy s určitými obtížemi zajišťována.

3. Telefonizace obce

Po letitých odkladech a urgencích byla v listopadu 1995 dokončena telefonizace obce. Nyní na Veselici funguje 16 telefonních stanic. Telefon je i na Obecním úřadě a v Zemědělské akc. společnosti. Současně byla u Obecního úřadu zřízena veřejná telefonní stanice SPT TELECOM zařízená na telefonní karty. Rozmístění telefonů je takové, že tato síť pokrývá všechny části obce. Zlepšilo se tedy spojení Veselice se světem a tím i zdravotní bezpečnost našich občanů.

4. Obecní dům

Zásobování potravinami a společenský život byly vždy limitujícím faktorem životní úrovně obce. I v této oblasti se vyskytlo nemálo problémů, ale dnes jak sami vidíte, je již všechno v pořádku. Provozovatelem prodejny je od 1. srpna 1996 pan František Borovička z Dolního Bousova a prodej obstarává místní občanka pí. Marie Kodriková. také veselická hospůdka je v provozu. Převzal ji p. Antonín Živný z Rabakova. také v tomto případě je nemalou výhodou pro obec skutečnost, že provoz zajišťuje místní občanka pí. Ludmila Bucková. O společenský život se v obci starají 3 organizace. Sbor pro občanské záležitosti vede bývalá starostka obce paní Jarmila Bulířová a pomáhají jí Věra Pažoutová a starosta. Sbor využívá společenské místnosti hostince a organizuje tradičně mikulášskou nadílku a dětský karneval. Nezapomíná ani na životní jubilea občanů a na vítání občanů.

Při společenských akcích v obci pomáhá též organizace ČČK. Ta mimochodem vykazovala významné úspěchy při organizování dobrovolného dárce krve. Předsedkyní ČČK je paní Jaroslava Křížová.

Vážení přátelé!

V příštím roce oslaví veselický Sbor dobrovolných hasičů sté výročí svého založení. Organizace veselických hasičů se trvale významně podílí na všech úkolech a akcích prováděných v naší obci. Každoročně se zúčastňuje soutěží hasičských sborů v rámci okrsku a trvale se umísťuje vždy na předních místech. Starostou hasičů je Josef Tomsa a velitelem František Bucek. Ti Vás již dnes zvou na oslavu v příštím roce.

Na závěr Vám všem chci popřát pevné zdraví, abychom se tu za několik let opět sešli.

Přeji Vám hezké prožití dnešního setkání.

Miroslav Pažout

Setkání rodáků a přátel obce Veselice - / aneb veselický festival přátelství, hudby a tance

Že je titulěk nadnesený, Ale to, co se odehrávalo 24. května 1997 na Veselici, nebylo přece obyčejné setkání rodáků, kdy se pár důchodců sedadne u piva, poklábosí si o vnoučatech, spočítají své nemoci a zdařilé operace a zase se rozejdou.

To sobotní ráno bylo chladné. Sluníčko vykuklo nad Rychnovskou chalupou, ale od Kozdírkou se blížily podezřelé mraky a to nevěstilo nic dobrého. Veselickým zastupitelům se starostí krabatila čela. Vydrží to počasí? Ale to již škodovky, fordky a všelijaké ty limuzíny svážely ze všech směrů veselické rodačky a rodáky. Také motoráček ČD od Řitonic, ten, co ho pan ministr Říman chce zrušit!

Plácek před veselickou hospůdkou se od rána zaplňoval. Spolužáci předválečných ročníků se přece jen většinou poznávali a počítali, kdo že to nepřišel a kdo už vůbec nepřijde. Ale to už veselické děti pod pečlivým dohledem Jarušky Bulířové a Věry Pažoutové dotahovaly konečnou formu přednesu básniček, říkanek a písniček. V Rýdlově chalupě se mezi tím do estrádní parády přehodily čtyři amatérské páry a to už se čekalo, kdy ta paráda vypukne.

Velebné tóny naší státní hymny zvedly ze židlí a postavily do pozoru i ty starší, co přišli s hůlčičkami a berličkami. Studenti mladoboleslavského gymnasia Josefa Pekaře pod

pomyslnou taktovkou paní Dr. Khunové zahráli a zazpívali naši hymnu s neobyčejným citem pro publikum, které jim naslouchalo.

Veselický starosta Miroslav Pažout nemluvil dlouho. Řekl v podstatě to hlavní o co obecní zastupitelstvo usilovalo a co řešilo. Těmto veselickým představitelům : / Miroslavu Pažoutovi, Františku Buckovi, Marcelu Šafránkové, Miloslavu Bulířovi, Josefu Rýdlovi, Františku Pažoutovi ml. a Pavlu Cidlinovi ml./ šlo především o to, aby si Veselice zachovala všechny důležité životní funkce a aby její rozvoj vytvářel perspektivy pro mládež a pro děti, kterých se tu rodí stále dost.

Ono to bylo vidět i na improvizovaném pódiu. Za řečnicím starostou přešlapoval výkvět nové budoucí veselické generace: / Lucka Pažoutová, Lucka Hegedúšová, Fanda Jakubec, Honzík Cidlina, Martin Štěpanovský, Mírek Pažout, Věna Bucek, Jakub Runčík a Mírek Ďoubalík.

Šlo to ráz - naráz: básničky, říkanky, písničky i sóla na flétnu. Děti dozpívaly a dohrály. Navazovala ale ještě jedna báseň přednesená ing. J. Doškářem. Byl to dárek veselického rodáka Jaroslava Šimáčka pro naše setkání.

A teď to přišlo. Pódium před hospůdkou se rozsvítilo svěžími barvami dívčích a chlapeckých krojů, připomínajících dalekou zemi a neznámé kraje. Čtyři páry mladých tanečníků skupiny Country Karolina roztančily a rozdupaly malý plácek před hospůdkou a snad jim ani moc nevadilo, že taneční parket nahradila betonová plocha. Starším, ale i mladším dědkám vylézaly oči z důlků, když se ty dívky roztočily. Sukénky se jim rozevlály a poodhalily něco z té slovanské dívčí krásy, co s vášnivým zaujetím maloval náš slavný Josef Mánes. Ti dávní pasáci dobytky a pěstitelé kukurice a pšenice z Karolíny a Texasu by čubrněli, co z toho jejich kovbojského poskakování dokázali vytvořit holky a kluci z Jičína: / Lenka Chrtková z Jičína, Majka Jenčovská z Jičína, Mirka Langová z Dětenic, Katka Tomíčková z Jičína, Martin Bohun z Nové Paky, Marek Bulíř z Veselice, Láďa Limpert z Nového Bydžova a Radek Šulc ze Slatin. / Choreografie: Mirka Langová, zvukaři: Lenka Bursiková z Osenic a Milan Rýdl z Veselice.

Po tanečních kreacích přišlo ke slovu výtvarné umění. K mikrofonu přistoupil bývalý vesnický kluk, nyní vážný pražský malíř a grafik Václav Pošta. Vyprávěl o tom, jak u něho učitelé objevovali malířský talent a zmínil se o svých studiích a výstavách. Za něho ale hovořila nejlépe výstavka jeho kreseb instalovaná v prostorách „hasičárny“. Odpověď pro Vás, kteří jste se dotazovali, proč Václav Pošta dopadá na jednu nohu. To stěpina jednoho z posledních nacisti-

ckých granátů při partyzánské akci v závěru II. světové války v Sobotce v květnu 1945 poznamenala na celý život koleno partyzána Václava Pošty.

Předsedkyni Sboru pro občanské záležitosti Jarušce Bulířové připadla obzvláště milá povinnost. Pozdravit a kytičkou potěšit nejstarší účastníky veselického setkání. / Annu Brodskou, Miladu Čechovou, Marii Drobnou, Štěpánku Jůnovou, Marii Rýdlovou, Aloisii Šimonovou, Rudolfa Cidlinu a Františka Miclíka. Tento dojemný akt podmalovali nevtíravou hudbou a vůbec po celý dopolední program vyšperkovali svými písničkami studenti Dr. Khunové z mladoboleslavského gymnasia: / Zdenka Khunová, Milan Kolář a Ondřej Bičíště /.

Na veselickém hřbitově promluvil František Pažout. Připomněl historii hřbitova, první pohřeb a dokončení opravy hřbitova provedené především zásluhou Miloslava Bulíře. Mladoboleslavští studenti hymnou zahajovali setkání a na hřbitově opět hymnou uzavřeli dopolední program.

Po společném obědě na plácek nastoupila rožďalovická Svobodova kapela a ta vyhrávala poctivě od 14 hodin až do půlnoci. Při tom se vesele tančilo, besedovalo, hodovalo a něco při tom i vypilo.

Obsluhování jsme byli Marii Hofmanovou, Monikou Cmárovou a Janou Buckovou. Pokud Vás to zajímá, snědlo se 25 kg párků, paní Bucková vytočila sedm půlek piva, tedy 700 piv. Ty křupavé preclíky, které jste obdivovali na stolech po příjezdu, ty upekli a našemu setkání věnoval věrný veselický přítel a kamarád, Václav Bohuslav z Turnova. Bylo jich 600 kusů a zmizely ještě před obědem.

Veselice má vůbec štěstí na štědré přátele. Rovněž jako při prvním setkání rodáků a přátel, kdy celý program zdarma videokamerou zaznamenal Zdeněk Buk, tak i letos má Veselice celodenní záznam ze setkání na videokazetě a také zdarma díky ochotě Luboše Pelikána.

Takže co nakonec: Díky Vám, paní Khunová i Vaším studentům. Díky jičínské Karolince, díky Tobě Vašku Pošto, Díky také vám, veselické děti a vůbec, díky Vám všem ostatním, kteří jste toto veselické setkání připravili a „udělali“. díky rovněž bratrům Jiroutovým za dárek.

Ta sobota 24. května byla opravdu chladná, ale počasí nám nakonec přálo. nás všechny, kteří jsme u toho byli, hřálo u srdce pomyslení, že se Veselici zase jednou něco povedlo.

Tak se starouškové držte, opatrujte svoje brejličky, hůlčičky a berličky a těšte se,

- příště zase na Veselici na shledanou.

JP

Chatová osada na Veselici u lesa Křižánek

Současní šedesátiletí a starší občané naší obce a veseličtí rodáci, kteří dnes žijí v jiných městech a obcích, se jistě dobře pamatují na poválečné roky 1946 - 1949. Tehdy se z Veselice odstěhovala řada rodin do pohraničí, kde získala druhý domov. Důsledkem toho bylo, že se začal projevovat nedostatek pracovních sil v některých hospodářstvích a poklesl i zájem o pronájem pozemků. Některé obecní pozemky, zvláště méně úrodné se neobdělávaly a zůstaly ladem.

Členové tehdejšího Národního výboru a členové mysliveckého spolku na Veselici rozhodli, že se obecní pozemky ležící poblíž lesa Křižánek a poblíž rybníku patřícího k statku Veselice, postupně zalesní. Zalesňování bylo prováděno mladými brigádníky z obce Veselice a členy mysliveckého spolku. V letech 1946 - 1949 zde byly vysázeny stovky bříz, smrků a modřínů. Dnes jsou z nich již vzrostlé stromy.

Tento krásný březový háj, ležící u malebného rybníku přilákal postupně milovníky přírody, kteří zajižďeli na houby do

blízkého lesa Křižánek. Někteří projevíli zájem o koupi pozemků k výstavbě chat a tak zde postupně vznikala chatová osada. Během 38 roků se zde chatařům podařilo vyčistit a upravit březový háj a pískový lom. V součinnosti s obcí Veselice bylo provedeno zpevnění hráze rybníku a bylo zabráněno samovolnému unikání vody. Byla vybudována zpevněná živičná cesta k rybníku a do chatové osady. Byly zde vybudovány studny pro pitnou vodu a provedena elektrifikační přípojka.

Dnes zde mají majitelé chat již pěkně upravené okolí svých chat, zahrádky se vzrostlými stromy a okrasnými keři. Rybník byl vyčištěn a je především dětmi využíván k osvěžení v parných letních dnech. Třetí rok má tento rybník v pronájmu RNDr. Ludvík Herzán. Již druhý rok je zde před ukončením prázdnin organizována pěkná soutěž malých rybářů z Veselice a okolí. Chatařům se zde v tomto tichém a hezkém prostředí jistě líbí.

Tato chatová osada je vlastně i součástí obce Veselice a mnoho bývalých občanů nebo rodáků z naší obce o tom ani neví. Určitě však budou velmi mile překvapeni změnami, které se v těchto místech staly a tento kdys zapadlý kout pod lesem Křížánek určitě nepoznají.

Šerifem chatové osady je pan Karel Spára, který osadu založil v roce 1959. Dalšími majiteli chat dnes jsou: rodina Sudetských, Kalinova, Čamrova, Státníkova, Marešova, Herzanova, Urbanova, Pokorných, Hruškova a Dlouhých. Upřímně jim přejeme ať jejich osada dále vzkvétá!

RD

Stručně o pěstování drobného ovoce v ČR.

V odborných slovnících se pod pojmem *drobné ovoce* zahrnuje červený, černý a bílý rybíz, angrešt, maliník a ostružiník. Ve větší míře se začíná pěstovat zejména černý rybíz, jehož nejvyšších výnosů odpovídajících evropskému průměru je dosahováno na severní Moravě, kde jsou pro jeho pěstování nejvhodnější klimatické podmínky. Pěstování jednotlivých druhů drobného ovoce stále obohacovaných o nově vyšlechtěné kultury s větší odolností proti škůdcům, většími výnosy a celkovou nutriční hodnotou má též svůj vývoj.

Historicky se do kultury národů dostal červený a bílý rybíz asi ve 14. století jako léčivá bylina. Teprve v 15. a 16. století se jeho pěstování rozšířilo především v západní Evropě. Písemné zmínky o tom jsou v několika starých rukopisech a to v rukopise Simona Janneuse z roku 1230 a v latinsko - německém glosáři z počátku 15. století. Prvé zobrazení rostlin rybízu pochází z roku 1184 v herbáři Mohučském. Pěstování rybízu, jeho popis je poprvé uveden v knize Gaerde der Sundheit z roku 1492. Pěstování rybízu se postupně rozšiřovalo ze západní Evropy do severovýchodních zemí a Německa. Do Ameriky se dostaly evropské rybízy teprve v roce 1629. Zde byly intenzívně šlechtěny a získány nové vysokoploché a proti škůdcům odolné odrůdy. V Čechách byl znám červený rybíz v 16. století. Šířil se k nám z Německa zprvu z klášterních a zámeckých zahrad.

Černý rybíz byl znám již ve středověku jako významná léčivá rostlina. Jeho pěstování však pochází z Ruska, kde již v 11. století bylo rozšířeno a dodnes je černý rybíz v Rusku nejrozšířenějším ovocem. K jeho šlechtění jsou užívány sibiřské variety a zaváděny vysoce plodné a odolné odrůdy. V Čechách jsou zmínky o černém rybízu ze 16. století, kdy byl znám výrobek „Lektvar z černých honczperut“. V západní Evropě dochází k rozvoji jeho pěstování až v druhé polovině 18. století po poznání léčivých účinků.

Angrešt je znám již ve 12. století, kde je připomínán ve francouzské knize žalmů jako „Grossiellier“. Poprvé byl popsán pařížským lékařem J. Ruelieurem v roce 1536 a zobrazen v roce 1548 v herbáři L. Fuchse. V druhé polovině 16. století je velmi oblíbeným ovocem v Anglii. Zde od poloviny 18. století až dodnes jsou ročně pořádány soutěžní výstavy angreštů, velikosti, váhy jejich plodů a nutriční hodnoty. Velkou zásluhu o rozšíření pěstování angreštu v Čechách má v minulém století vedle ovocnáře a šlechtitele J. Porche ze Sloupna též mladoboleslavský školkař J. Šámal. Z Čech pochází od poloviny minulého století roubování angreštu na meruzalku zlatou, které se rozšířilo zejména do Německa.

Čeští šlechtitelé dosáhli v některých druzích angreštu světové úrovně. Jde například o angrešt „Českou korunu“ nebo „Karličkův červený“.

Maliník je starou kulturní rostlinou. Již ve středověku římský senátor Plinius popisuje maliny jako zahradní ovoce. V středověkém herbáři Mathioliho je psáno, že malina byla přenesena z lesů do zahrad a je v Čechách pěstována. Od poloviny 18. století jsou největšími pěstiteli malin Francouzi a Angličané, později také Američané. V současnosti je v Americe vypěstováno přes dva tisíce druhů malinovníku. Z nich mnohé jsou odolné proti mšicím přenášejícím virózy, jsou zdravější a úrodnější.

Ostružiník je zaveden v Evropě z planě rostoucích rostlin kolem poloviny 19. století. Jeho šlechtěním se zabývají nejvíce Američané a Angličané. V současnosti pěstované odrůdy ostružin jsou kříženci různých druhů a poddruhů, takže není snadné stanovit přesně jejich původ.

Pěstování drobného ovoce je součástí nepostradatelnou pro lidský život.

J. D.

Zamyšlení nad historií vlastnických vztahů v zemědělství

Koncem roku 1996 tomu bylo 148 let, kdy byla císařským patentem ze dne 7. 9. 1848 zrušena v Rakousko - uherské monarchii robota. Tím zaniklo po staletí rozdělení půdy v Čechách na selskou, čili rustikál na níž hospodařili sedláci, chalupníci a domkáři, kteří měli jen tolik půdy, kolik stačilo obdělávat k svému živobytí a na dominikál, panskou půdu, velkostatky a dvory, k jejichž obhospodařování musel mít majitel - feudál - mnoho úředníků, čeledí a robotníků. Po téměř tisíc let se na těchto vlastnických vztazích k půdě mnoho nezměnilo a velkostatky postupně vládly i nad selskou půdou. V Čechách vznikaly statky téměř společně se začátky zemědělství. Byl to panovník a církev, kteří shromažďovali půdu do velkostatků mimo jiné i proto, aby mohli pozemky odměňovat své chráněnce. Majitelé velkostatků většinou hospodařili jen na části svých pozemků a ostatní pronajímali za plat a práce polní a řemeslné.

Historie rozeznává čtyři vývojové etapy velkostatků. Jde o velkostatky feudální se spotřebním naturálním hospodařením / X. - XII. století /, rytířské, gotické / XIII. - XV. století / a renesanční. V této vývojové etapě je velkostatek hospodářskou jednotkou obdělávající půdu pracovní silou poddaných.

Vrchnost pověřuje většinou vedením panství úředníky. V XVI. století je to hejtman, později vrchní úředník a v XVIII. století regent. Tito pracovníci měli řadu podřízených úředníků. Byl to důchodník pro správu dvorů, polí a dobytka, správce obroční pro správu sýpek a obilí, písař kontribuční pro vybírání daní, písař rybníční pro správu rybníků a další. O vrchnostenském zřízení vypovídají rychtářské a konšelské podpisy na smlouvě vrchnosti z konce roku 1752 Z Dolního Bousova, Kostí, Markvartic, Vlčího Pole, Příchvoje a Rovně:

Tento vrchní rychtář je zřejmě jedním ze zakladatelů rodu Pažoutů na Sobotecku, a je tedy dávným předkem a příbuzným současných rodin Pažoutů ve Veselici a na Sobotecku. tehdejší vrchní rychtář byl vzhledem k stávajícím poměrům celkově zámožný člověk. Byl totiž osvobozen od daní a kontribuce na rozdíl od sedláka, který mu sel v rámci kontribuce odevzdat až 60 % i více výnosu hospodářství. Soustava vrchností a poddaných rozdělila po staletí venkov na dva stavy stojící vždy proti sobě co se týká práv a povinností. Teprve v revolučním roce 1848 byla provedena zásadní změna v těchto vztazích a to již zmíněným císařským patentem jímž byla zrušena robota

Handwritten signatures and names in Czech script, including: Jan Chyba, Josef Chyba, Matěj Barton, and others. The text is a list of names, likely the signatories of the document.

Selské podpisy na smlouvě vrchnosti z r. 1752.

(Podpisy zástupců vrchnosti [vrchního a obročího] a zástupců obce poddanské. Podpisuje zástupce městečka Dolního Bousova a vrchní rychtáři a konšelé z rychet předměstské, kostecké, markvartické, vyšopolské, hořeňatské, příchvojské a roveňské. Originál smlouvy je v zemském archivu.)

Zemědělcům byla dána po mnoha staletích svoboda - vy-možnost nového věku. Od té doby počíná pravý hospo-dárský pokrok. Zvy-šuje se celková vý-nosnost půdy, jsou zaváděny nové pěsti-telské metody. cel-kově bylo do roku 1848 v Čechách 1193 vrchnosten-ských panství, na Moravě a ve Slezsku 854. V průběhu dalších let XIX. a XX. století byla upravována vlastní-cká práva a povin-nosti zemědělců, prováděny pozem-kové reformy. V současnosti je připravováno nové znění stávajícího zemědělského záko-na.

J.D.

Dětská mikulášská nadílka ve Veselické hospůdce

Dne 8. prosince 1996 uspořádal Sbor pro občanské záležitosti dětskou mikulášskou nadílku. Zúčastnilo se jí 30 dětí ve věku od 2 do 16 let. Na jejím zorganizování se podílela řada maminek a babiček a určitě měly hodně práce a starostí a snažily se, aby všechno dopadlo co nejlépe. Od 14 hodin se začaly scházet rozechvělé děti, které se nedočkavě těšily na příchod Mikuláše a na dárky. Pro obveselení jim hrál na kytaru pan V. Bohuslav. Mikuláš a čert byli překrásně upraveni a svoji úlohy se zhostili velmi dobře. Každé z dětí dostalo dárky a sladkosti a všechny děti zářily spokojeností a radostí. Balíčky pro děti připravil Obecní úřad a sponzor pan Živný z Rabakova.

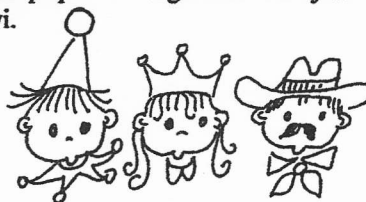
V 18 hodin byla dětská mikulášská nadílka ukončena, děti se rozešly domů. Určitě se jim hezky usínalo a ve snu viděly Mikuláše a dárky. Maminkám a babičkám byly za jejich práci odměnou usměvavé a šťastné tváře dětí.

J. B.

Dětský maškarní ples na Veselici

Tak jako v minulém roce, rozhodly se maminky a babičky, že pro své děti a vnoučata i v roce 1997 uspořádají maškarní ples. A tak doma vymýšlely úbory a druhy masek. Šilo se, upravovalo a vylepšovalo. Až nadešel den maškarního plesu a do Veselické hospůdky vcházeli postupně princové, princezny, lesní víly, indiáni, kovbojové, muchomůrky, šaškové a další masky. Hudba jim hrála k tanci, a tak se zde děti, k nepoznání změněné, vydováděly. Maminky a babičky zářily štěstím, že se jim jejich snažení vydařilo. Bohatá tombola a dárky pro každé dítě, které jim členky Sboru pro občanské záležitosti připravily jistě umocnily radost dětí. Těm se jistě ještě v noci zdálo, že jsou princeznami, vilami nebo, že jezdí na koních jako indiáni a kovbojové. Děkuje touto cestou všem, kteří se na úspěšném provedení karnevalu podíleli prací, nebo dárky do tomboly a podobně. Zvláště pak děkuje panu V. Bohuslavovi za upečení dortů a precíků, na kterých si děti moc pochutnaly. A sponzoru panu Živnému z Rabakova za mandarinky a banány. Za přípravu a organizaci děkujeme zvláště členkám SPOZ pí Bulřové a Věře Pažoutové a za doprovodnou hudbu M. Bulřovi.

J. B.

Informace o činnosti Zemědělské akciové společnosti Březno

Dne 5. X. 1995 na základě rozhodnutí členské schůze Zemědělského družstva „MÍR“ Březno, vznikla zemědělská a. s. Březno. Důvodem jejího založení bylo zachování hospodářské stability a vytvoření podmínek pro rozvoj ekonomického hospodaření. Vznik této nové akce společnosti si vyžádal určité časové období a proto bylo využito možností využití nájemních smluv - formou podnájmu od Zemědělského družstva „MÍR“ Březno do 30. 9. 1996. Nájemné z pozemků bylo stanoveno ve výši 400,- Kč z ha orné půdy a 200,- Kč z ha louky s tím, že vlastníkům půdy je bude platit Zemědělská a. s. Březno.

V měsíci květnu 1997 obdrželi vlastníci půdy písemnou dohodu o ukončení nájemního vztahu se Zemědělským družstvem „MÍR“ Březno, které je v likvidačním řízení. Zároveň obdrželi nové nájemní smlouvy platné od 1. X. 1996 a uzavírané se Zemědělskou a. s. Březno. Nájemce se zavazuje hradit daň z pronájmu pozemků a nájemné ve výši 400,- Kč z ha orné půdy.

Ředitelem Zemědělské a. s. Březno je ing. Bohumil Stehlík. V roce 1996 hospodařila tato a. s. na výměře 2085 ha zemědělské půdy. V důsledku navracení půdy některým restitucentům a navracení pozemků, které se nedají zemědělsky obhospodařovat došlo k určitému úbytku obhospodařované půdy. Rok 1996 nebyl v celkových dosažených výsled-

cích příliš příznivý. Celkový obrát činil 54 mil. Kč a ztráta na hospodářském výsledku činila 1, 380. 000,- Kč. Bylo to zaviněno nepříznivým počasím i vyššími náklady na litr vyrobeného mléka.

Všichni víme, jak těžké je v dnešní době podnikání v zemědělství. Náklady na výrobu enormně rostou a prodejní cena některých produktů nedosahuje někdy ani výše vložených prostředků. Proto základní nutností Zemědělské a. s. Březno je co nejlevněji vyrábět a se ziskem své výrobky prodat. Ne vždy se nám to podaří. Jednou z příčin je, že v ekonomicky transformujících podnicích se v současné době zápasí s nedostatkem finančních prostředků, s nízkými nestabilními cenami a nedostatečnou ochrannářskou politikou proti dovozu. Nevýhodou je, že v mnoha případech se hospodaří ve starých zchátralých objektech, se starou technologií a se starým strojovým parkem. Zemědělská a. s. Březno se snaží alespoň z větší části tento stav napravit postupným nákupem modernější techniky, opravami a rekonstrukcí staveb a lepší technologií. Výhled pro zdárný chod akciové společnosti je: Pokračování v obnově strojového parku, postupné přebudování technologií v živočišné výrobě a vytvoření dostatečné krmné základny. Hlavním cílem je: Snižovat dále výrobní náklady a vlastní výrobky prodávat se ziskem.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození:

24. 11. 1996 Aneta Kadeřábková Veselice 8

Výročí:

23. 6. 1997	Marie Rýdlová	80 let
27. 4. 1997	Ing. Josef Doškář	75 let
12. 4. 1997	Ludmila Bucková	50 let
28. 3. 1997	Hana Rýdlová	45 let
3. 5. 1997	Irena Kodriková	30 let
23. 1. 1997	Jana Cidlinová	25 let
3. 4. 1997	Martina Kadeřábková	
20. 4. 1997	Josef Kodrik	
29. 5. 1997	Rudolf Kříž	
17. 2. 1997	Martin Ďoubalík	15 let
20. 2. 1997	Lucie Hegedušová	10 let
13. 6. 1997	Lucie Pažoutová	

BLAHOPŘEJEME !!!

Úmrtí:

3. ledna 1997 Ferdinand Kouba Veselice

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s naším drahým manželem, tatínkem, dědečkem a pradědečkem panem Ferdinandem Koubou.

Děkujeme též za projevy soustrasti a za květinové dary.

Manželka a synové s rodinami

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji touto cestou obecnímu zastupitelstvu a zvláště panu Miroslavu Pažoutovi a člence SPOZ paní Věře Pažoutové, kteří mě navštívili, blahopřáli a přinesli dárky a květiny. Děkuji též ostatním sousedům, kteří mi přišli blahopřát k mým 75. narozeninám.

Karolina Bucková

VZPOMÍNKA

12. května 1997 si připomeneme
100. výročí narození tatínka pana Antonína CAMPRA.
vděčně vzpomínají děti se svými rodinami.

Karla Buková, Veselice Mir. Kobzáňová, Praha
Josef Campr, Sokolov a ing. Jiří Campr, Praha

9. září 1997 uplyne 110 let
od narození pana Františka BANÝRA
a 5. srpna 1997 100 let
od narození paní Růženy BANÝROVÉ, Veselice č. 41.
S úctou a láskou na ně vzpomínají jejich dcery
Marie a Růžena
a rodiny Dufkova, Markova a Banýrova.

Do Veselického zpravodaje přispěli:

J. Cidlinová st., R. Čechovská, J. Tomsa, pí. Drahorádová, P. Cidlina, Z. Oudrnická, J. Cidlinová, Šoltýsovi, M. Jandová, J. Vlková, V. Bohuslav, Buckovi, Koubovi, J. Šimáček, Z. Šolcová, D. Hekrlé, J. Drahorádová, M. Dvorská, K. Buková, M. Šibová st., R. Dufkova.

Veselický zpravodaj vydává redakční rada zpravodaje obce Veselice:

Rudolf Dufek, ing. Josef Doškář, Josef Pažout, František Pažout a Marcela Šafránková. Vychází dvakrát ročně.

Prosíme, abyste případné návrhy, připomínky a příspěvky adresovali na paní Marcelu Šafránkovou, Veselice čp. 8.